

98de Møde.

Mandag den 6. Marts Kl. 1.

Formanden: Fra Statsministeren har jeg modtaget følgende Skrivelse:

„Statsministeriet.

København, den 6. Marts 1922.

Da Hans Majestæt Kongen aller-naadigst har paalagt mig at give Rigsdagen gennem dens Formænd Meddelelse om, at Hans Kongelige Højhed Kronprins Christian *Frederik* Franz Michael Carl Valdemar Georg er blevet forlovet med Hendes Kongelige Højhed Prinsesse Olga af Grækenland, Datter af afdøde Kong Georgs Søn, Hans Kongelige Højhed Prins Nikolaus, og Gemalinde, Hendes Kongelige Højhed Storfyrstinde Helena Vladimirovna, skal jeg herved anmode Hr. Formanden om at ville give Folketinget denne Meddelelse.

N. Neergaard.

Frederik V. Petersen.

Til Formanden for Folketinget.“

Formanden: I Anledning af denne Meddelelse udbeder jeg mig Tingets Samtykke til, at jeg sammen med Landstingets Formand personlig maa overbringe Deres Majestæter Kongen og Dronningen og Hs. kgl. Højhed Kronprinsen Rigsdagens Lykønskning.

(Medlemmerne gav deres Tilslutning ved at rejse sig).

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Fortsættelse af første Behandling af Forslag til Lov om Kirkers Bestyrelse m. m.

Raffnsøe: I Forslag til Lov om Kirkers Bestyrelse m. m. Afsnit IV, § 23, staar der: „Denne Lov berører ikke det økonomiske Fællesskab mellem Kirkerne i Frederiksberg Kommune, Sjællands Stiftslandsbykirker, Kirkerne paa Ærø, i Nørre Tyrstrup Herred og Haderslev Provsti“, men der staar ikke noget i Lovforslaget om, hvorledes dette økonomiske Fællesskab kan ophæves. Jeg mener, at dersom dette økonomiske Fællesskab ophæves, vil disse Kir-

ker komme ind under Lovforslaget som selvejende Kirker. Sagen er den, at Nørre Tyrstrup Herred, de forhenværende 8 slesvigske Sogne, i 1864 blev udskilt fra Haderslev Provsti og derved fik en Kapital, der passede i Forhold til Provstiets Størrelse, og som siden er forvaltet af Ribe Stiftsøvrighed. Men disse Sogne har ikke altid været lige tilfredse med denne Forvaltning af Kirkekapitalerne, og de er derfor blevet enige om at ophæve dette økonomiske Fællesskab. Der er til Kirkeministeriet indsendt et Andragende, som har været til Stiftsøvrighedens Erklæring, men Stiftsøvrigheden har erklæret ikke at kunne gaa ind derpaa. Jeg haaber imidlertid, at det desuagtet vil kunne ske, og at denne Adskillelse vil blive bevilget af den højtærede Kirkeminister. Jeg skal ikke forlænge Debatten angaaende disse Lovforslag, men jeg vil blot henstille, at der maa blive indsat en Bestemmelse om, at et saadant Formuefællesskab kan ophæves, og hvorledes det vil kunne ske.

Undervisningsministeren (*Appel*):

Forinden første Behandling af de kirkelige Lovforslag afsluttes, ønsker jeg gerne at gøre nogle faa Bemærkninger om de foreliggende Lovforslag. Jeg foranlediges dertil dels ved, at min Kollega Kirkeministeren har udtalt, at han og jeg paa enkelte Punkter har en noget forskellig Opfattelse af de forelagte Lovforslag, hvis Fremsættelse jeg i det store og hele kan hilse med Glæde, og dels derved, at enkelte Medlemmer under Forhandlingerne har henvendt sig til mig i Anledning af, at jeg har været Medlem af det kirkelige Udvalg, og i Anledning af min Stilling som tidligere Kirkeminister.

Det har gentagende under Forhandlingerne været nævnt, at den kirkepolitiske Linie, der er betegnet ved Sognebaandsløsningsloven, Valgmenighedsloven og Loven om Kirkers Brug, altsaa den kirkepolitiske Linie, man plejer at kalde den grundtvigske, den, der gav de enkelte Folkekirkemedlemmer og de enkelte Kredse indenfor Folkekirken personlig og samfundsmæssig Frihed, er brudt af den J. C. Christensenske Kirkepolitik. Derom har navnlig det ærede Medlem Hr. Borgbjerg og det ærede Medlem Hr. Povlsen udtalt sig.

I den Anledning vil jeg gerne minde om, at det med fuld Ret kan hævdes, at den Kirkepolitik, man kalder den J. C. Christensenske, ogsaa har fortsat den gamle kirkepolitiske Linie, den, der er særtegnet ved de 3 Love, jeg nævnte før. Den er dels direkte ført videre af Kirkeministeren selv, dels